

V pátek si vzala életrika svátek.

Nejen my jsme měli volníčko, jak se ukázalo v pátek ráno.

Elektrina si ho vzala taky. A jak posléze zjistil Brtník, který se vydal do míst kde probíhaly výkopové práce u trati, nepůjde to až do odpoledne. Neb ve vesnici vedle dělali nějaký veleelektrikářský úpravy.

No tak co tetkon, že jo. Mohli bychom si zajet na výlet a na oběd do Žatce, co? Ale nakonec jsme si řekli, že není vlastně proč. Vody pro naši potřebu moc potřebovat nebudeme, takže to půjde a venku je dešťovka, uvařit můžu na kamnech, takže o nic vlastně nejde a kam se štrachat.

Z původního nevlídného počasí se vyklubalo počasí naopak docela příjemný a tak jsme se vrhli do úprav, který už bylo zapotřebí udělat dole v rokli. Kdysi dávno jsme ji upravili tak, aby si mohla žít samostatným životem, ale ..... přeci jen, bylo to dávno a bylo by na čase, ji zase trochek učesat. To je dobrá myšlenka, jenže pak tam stojíte a nevíte vlastně kde začít. Pánbůhzaplať za to, že muži jsou tak trochu primitivní bytosti, co moc nebudají, nepitvají a prostě do toho vlítnou □ . Jinak bych tam stála asi ešče dneska a usilovně přemítala, kde by bylo nejvhodnější se do toho pustit. Brtník popadnul nůžky a bohužel též muselo v jednom případě dojít i na pilu a už to lítalo. Ještě stále se ho držela postřižinská nálada s kterou upravil □ tu vrbu nahoře v mém záhonku pokladů :D. Stejně úpravy se dostalo všem v rokli přítomným keřům a části stromků. Prokouklo to značně. A taky značně rychle. Na mě "zbyly" docmrndávky. Jako že tuten keřík dostřihám, támhleto prostřihnu a hlavně se teda postarám o znovuoživení květeny.

Rokle je po celém obvodu svažitá a já si kdysi pohrála s tím, že jsem ji ze značný části opatřila geotextilií a do svahů jsem připevnila různé klády, silný větve , který měly držet mulč a zamulčovalo se to. Jenže..... nevím, u nás jsou ty ptáci nějak magorský, takže tam díky jim a tomu, že se celý dny pravděpodobně baví tím, že ten mulč vykopávají ven nakonec nezůstalo skorem nic i když se dosypávalo. Budu muset hledat jiný řešení.

Prozatím hledali ohařící jak se zabavit, když my pracujeme. Rumíček se opět snažil štrachat v pytlech se zahradním kompostem, ale vzhledem k tomu, že tentokrát byly uvnitř často trnitý větve skalníku a hlavně dřišťálu, jehož trny umí dobře potrápít, byla jsem nucena mu tuhle zábavičku pro dnešek zatrhnout. A tak se šli věnovat myším. Oba vědí, že kutání je zakázáno

V pátek si vzala életrika svátek.

a tak aspoň usilovně rejou rypákama, jak kanci. A funěj a chroptěj do hlíny. Rumíček se ovládá zdatně, ale Tali ještě občas musí bojovat sama se sebou. A tak je zapotřebí ji trochu po očku dozorovat. Už vím, že jak její chrochtání dosáhne určitý frekvence, musím být ve střehu. Pak následuje vzepnutí mustangovo, úder předníma do země a ! To už jsme za hranicí. Pak by následovalo ono kutání. Tudíž jakmile se převlíkne za toho mustanga, je zapotřebí jí sdělit, že Taliil nEE! Nedělám to ráda, chápu její zaujetí, ale .....na druhou stranu nechci mít zahradu rozrytou, jak když se staví tunel Blanka 2.

Jest nutno ji ale pochválit, že dneska už se ovládá velmi, protože jednu chvíli jsem se do práce zabrala natolik, že mi uniklo nejen to s jakou frekvencí chrochtá do hlíny, ale i to, že tam vůbec nějaký psi jsou ☐ a kupodivu si teda vystačila s tím, že si zkrátka jen chroptěla do zeminy. Snažila jsem se v té době nějak zkulturnit plamének, kterej tam kdysi vysadila máma. Já jsem fakt zahradník omylem, nevyznám se tak moc a netůchala jsem, že se to nějak musí zastříhávat, měla jsem za to, že se rostlina zkrátka pne a pne a pne. I ponechala jsem ji v tom pnutí volnou ruku. Výsledkem ovšem byla nevzhledná koudel značně proschlá. A já se snažila oddělit zrno od plev, neboli prostříhat to tak, že tam zůstanou jen ty skutečně živý výhony. No, hele jako..... zbyly mi tam dva šlahouny ☐ To mám za to, že se směju Brtníkovi, že to řeže šmahem ☐ ☐ . Tak uvidíme, zdalivá se plamenej chlapec ešče nějak s jarem voživí. Kdyby nic, musí to zachránit hrachor, co se pne z druhý strany, no.

Posléze už na mě volal od chalupy Brtník, že už je čas, pane profesore. Neb jsem měla ve vedlejší vesnici objednáno krutí maso pro čoklidy a hlavně!! Jsem se chtěla stavit v mém oblíbeným kouzelným krámku. Tam koupíte naprosto všechno! Opravdu všechno s výjimkou rakve teda. Tu jedinou tam nemaj. Jinak cokoliv na co si vzpomenete. Od lopaty, přes prací prášky, semínka, hrnky, rtěnky, jehly, příze, nádobí, voskovéj papír, omalovánky, drogošku, parfumerii, papírnickej sortiment, krmení pro psy, kočky, zob pro slepice, pletivo, truhlíky, zeminu, barvy, laky, fermeže, svíčky, drobný dárky, semínka.... Fakt lautr všechno a to na tak malým prostoru, že vůbec nechápu dvě věci. Teda tři. Jednak - jak se to tam, probůh, jako vejde, všechno????? Druhak - jak to, že to nepůsobí bordelózně a je to přehledný???? A třetjak jak, si probůh, paní majitelka pamatuje, kde co má???? Eh. Nechápu. No a do tohodle krámku jsem měla namířeno, páč krom toho všeho výše jmenovanýho má paní taky na zahrádce sazeničky. Krásný petůnky a jinou květenu, a taky zeleninku.

Vyzvedli jsme maso a já šla vyplenit obchůdek ☐ . S radostí jsem zjistila, že paní majitelka

V pátek si vzala életrika svátek.

rozšířila svůj dosavadní sortiment o... domácí vajíčka! Joj, okamžitě jsem po nich skočila a "přihodila" je ke všem těm rostlinkám a nějakým těm nezbytnostem, co jsem nutně musela pořídit. Miluju tenhle krámek. Je úžasný. Takže tenhle pátek měla sice életrika svátek, ale já taky. Neb mám teď nejen občasný zdroj krůtího masa pro ohaříky, ale taky vajíček pro nás všechny. Páč u nás je spotřeba vajec ve stejném množství jako spotřeba mrkve a jablek. To jede ve velkém a vajíčka též.

Když jsme dovalili zpátky na chalupu a já se vytasila s vajíčkama, nastal flekatej čardáš. Tali se po vajíčkách může utlouct. Ostatně po čem vlastně se vona neutluče, že jo ☹ :D. Co k nám přišla Tali, mám značně chudej kompost. Ona miluje slupky z okurek, slupky z mrkve - na to můžu dokonce normálně i cvičit. Takže tam nemám občas co hodit, páč co všechno zlikviduje flekatá drtička odpadu ☹ . A stejně tak s vajíčkama - mám nedostatek skořápek, páč Tali je prostě sešrotuje taky. Teď se řítily ven oba jako lavina a stepovali u branky. Vědí, že s vajíčkem se chodí zpravidla na louku. Vyběhli z branky a Tali mě příjemně překvapila. Tentokrát si vzala vajíčko opatrně a nejen že ho nevdechla téměř vcelku a ve vteřině, ale opatrně si ho nakřápla a vypila ho jako civilizovanej jedinec.

Rumíček si - jako vždy - vajíčko opatrňoučce kutálel po trávě sem a tam. A Tali mu netrpělivě stepovala za zády, jestli jako uuuuž? Svoje vajíčko měla už dávno v sobě, včetně tý skořáčky a teď čekala na tu od jeho vajíčka. Vypadalo to, že si ho tam Rumíček bude kutálet do soudného dne ☹ . I vzala jsem vejce a opatrně mu ho hodila. Že aby si ho jako při tom, jak ho bude chytat už konečně nakřápnul. Nic, stejně opatrně, jako jsem ho já hodila, ho on opatrně chytil ☹ . A podruhý stejně tak, zrovinka jako potřetí. Tali propadala zoufalství ☹ ☹ ☹ . Mám podezření, že to dělá schválně kvůli ní, aby jí natahoval ☹ ☹ . Nakonec se tedy uvolil, vajíčko nakřápnul a labužnicky si ho vychutnával. Pěkně pomaloooooučku, čímž pochopitelně ničil tu přihlížející hroudu fleků. Konečně!! Kooooonečněěě!! Domlasknul to a šel zpátky na zahradu. Vrhla se na skořáčku, jak na poklad největší a blaženě jí sežvejkala.

No tak v pátek měla svátek teda nejen ta életrika, nejen já, která objevila zdroj domácích vajíček, ale taky ohaříci, který si na nich pochutnali.